

VÝCHODOČESKÉ
DIVADLO
PARDUBICE

5 20
12

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> KVĚTEN >>> 102. sezóna 2011/12

JAN MUSIL NA JEVIŠTI I ZA KAMEROU

DRAMATURGICKÝ PLÁN NADCHÁZEJÍCÍ SEZÓNY

S ALEXANDREM POSTLEREM NEJEN O PRÁCI

PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

Veleúspěšný projekt českého houslisty P. Šporcla, který spojuje jeho virtuozitu s živelností a osobitým umem vynikající slovenské cimbálovky Romano Stilo Ensemble.

STŘEDA	23.	17:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 19:40	7. REPRÍZA	L
ČTVRTEK	24.	10:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	KONEC 12:30	19. REPRÍZA	D
		19:00	S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI	KONEC 21:20	13. REPRÍZA	C
NEDĚLE	27.	19:00	BLÁZNIVÝ PETŘÍČEK		MIMO PŘEDPLATNÉ	
Gangsterská pohádka na motivy stejnojmenného filmu J. L. Godarda. Příběh lásky mladého muže znuděného všedností a krásné teroristky, kteří utíkají před policií, rodinami, ale také před životem. Hrají T. Vilhelmová a V. Dyk. Scénář, režie a výtvarná supervize P. S. Butko. Hostem La Fabrika.						
PONDĚLÍ	28.	19:00	A. Dvořák / RUSALKA		MIMO PŘEDPLATNÉ	
Známa opera o lásce víly k člověku nesoucí hluboké morální poselství o oběti a odpuštění. V hlavních rolích L. Sass (sólistka Velkého divadla v Moskvě) a J. Kovacs (sólista Národního divadla v Bratislavě a Budapešti). Režie I. Žantovská, dirigent M. Kaňák. Hostem Divadlo opery a baletu Ústí nad Labem. Uvádí agentura Na Nic.						
STŘEDA	30.	10:00	BLBEC K VEČEŘI		5. REPRÍZA	šk
		18:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	KONEC 20:10	13. REPRÍZA	X
ČTVRTEK	31.	17:30	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 20:10	8. REPRÍZA	S

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PÁTEK	4.	10:00	J. Kaptein / HISTORKA O SV. MAGDĚ			šk
Napínavý příběh jedné ženy – světice, manželky, ponížené a vraždící! Režie L. Málková j. h. První české uvedení hry. Překlad hry vznikl za laskavé podpory Goethe Institutu. Scénické čtení z cyklu Malé inscenace na Malé scéně.						
NEDĚLE	6.	18:00	BENEFICE	↔	KONEC 19:50	28. REPRÍZA T2
STŘEDA	9.	18:00	BENEFICE	↔	KONEC 19:50	29. REPRÍZA X2 + X3
NEDĚLE	13.	15:00	V. Kracík / POHÁDKY O MAŠINKÁCH		MIMO PŘEDPLATNÉ	
Olomoucké Divadlo Tramtarie uvádí veselé vyprávění o mašinkách malých i velkých, nezbedných i statečných, hodných i tak trochu nafoukaných. Pohádky pro kluky a holky, co se nebojí jezdit tunelem... Režie V. Kracík.						
PONDĚLÍ	14.	8:30	POHÁDKY O MAŠINKÁCH			šk
		10:00	POHÁDKY O MAŠINKÁCH			šk
		19:00	MARTHA A TENA ELEFTERIADU		MIMO PŘEDPLATNÉ	
Pomyslný výlet na temperamentní jih Evropy v písních oblíbených zpěvaček řeckého původu, nebude však chybět ani jiskřivý humor při vyprávění o Řecku, Řecích, jejich charakteru, zvycích, kultuře a kuchyni.						
ÚTERÝ	15.	8:30	TISÍCE LET HUDBY	↔	KONEC 9:30	42. REPRÍZA šk
		10:30	TISÍCE LET HUDBY	↔	KONEC 11:30	43. REPRÍZA šk

STŘEDA	16.	19:00	M. Brunn / PO FREDRIKOVI			MIMO PŘEDPLATNÉ
			Slavné švédské gay monodrama o tom, jak chutná láska, strach ze smrti i sladká pomsta, které v roce 2005 zvítězilo v divácké soutěži stockholmského divadla Riksteatern a od té doby slaví úspěchy na mnoha evropských scénách. Hraje I. Lupták. Režie P. Hašek. Hostem Divadlo Letí , Praha.			
PÁTEK	25.	19:00	BLÁZNOVY ZÁPISKY	→ KONEC 20:30		MIMO PŘEDPLATNÉ
PONDĚLÍ	28.	19:00	UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!	→ KONEC 20:10	15. REPŘÍZA	F1
ÚTERÝ	29.	19:00	UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!	→ KONEC 20:10	16. REPŘÍZA	F2

VYHLÍDKA HRADU KUNĚTICKÁ HORA

PÁTEK	25.	20:30	ČACHTICKÁ PANÍ	KONEC 23:15	36. REPŘÍZA	MIMO PŘEDPLATNÉ
SOBOTA	26.	20:30	ČACHTICKÁ PANÍ	KONEC 23:15	37. REPŘÍZA	MIMO PŘEDPLATNÉ
NEDĚLE	27.	20:30	ČACHTICKÁ PANÍ	DERNIÉRA	KONEC 23:15	38. REPŘÍZA MIMO PŘEDPL.

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	15.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	JABLONEC NAD NISOU
ČTVRTEK	17.	19:00	ČACHTICKÁ PANÍ	KOLÍN
NEDĚLE	20.	19:00	KOSTI PRO OTTA, ZNÁSILNĚNÍ	PRAHA
			Scénické čtení z cyklu Malé inscenace na Malé scéně.	
ÚTERÝ	22.	19:00	BLBEC K VEČEŘI	MLADÁ BOLESLAV

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

Francis Veber / BLBEC K VEČEŘI

🔗 str. 7–12

Komediální zápletka, která se může stát nám všem. Kdo je tady vlastně blbec?!

Bohatý nakladatel Pierre Brochant má spolu s přáteli zvláštní zálibu v pořádání pravidelných „večeří blbců“, na které každý z nich přivádí své nové objevy. Žádný z blbců samozřejmě netuší, proč byl ve skutečnosti pozván. Tentokrát má však Pierre takové bolesti v zádech, že na večeři nemůže přijít. Ale nestihne svého blbce odřeknout – a pozvaný Francois Pignon je tady! Přímo v jeho bytě! Zprvu dekadentní legráčka pro pobavení začne nabírat na obrátkách! O „zábavu“ má Pierre opravdu postaráno. A co teprve, když se na scéně objeví jeho žena, milenka, dávný přítel a dokonce daňový kontrolor... Jak tohle může dopadnout?!

Slavná komedie francouzského dramatika a režiséra Francise Vebera již nadchla mnoho diváků po celém světě. Je plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Známá je také její filmová podoba v autorově režii, oceněná několika Césary.

V hlavních rolích Martin Mejzlík a Alexandr Postler. Režie Hana Mikolášková j. h.

DÁLE HRAJEME:

K. Mann – A. Mnouchkine / MEFISTO

Faustovský příběh o herci, který se ve své touze po velkých rolích postupně zaprodá i nacistické moci. Divadelník, jenž na jevišti ztělesňuje Mefistu, se nakonec sám stává tak trochu Mefistem. Hrají L. Špíner, který byl za roli Hendrika Höfgena nominován na Cenu Thálie 2011, M. Mejzlík, J. Musil, D. Novotná, M. Sikorová, P. Tenorová a další. Režie P. Kracík j. h.

B. Comden – A. Green – str. 14–15

N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá stepařská a taneční čísla, humor a zábava. A navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu na konci 20. let minulého století, v čase, kdy se zrodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

P. Abraham / ZVONÍK MATKY BOŽÍ

Silný středověký příběh podle románu V. Huga o lásce, které se člověk brání, ale ona ho stejně dostihne a rozmetá jeho duši na kusy. Láska svede dohromady čtyři muže a krásnou mladou Esmeraldu. Jeden z nich ji však zradí... Hrají M. Mejzlík, P. Tenorová, M. Tichý, J. Vrána, P. Novotný, J. Pejchal, K. Jelínková a další. Režie P. Novotný.

Eurípides / TRÓJANKY

Expresivní básnická smrt plná antické krásy a hluboké tragičnosti. Trójská válka právě skončila! Muži si to vyřídili mezi sebou. Řekové zvítězili! Trójané byli pobiti. Jejich ženy přišly o své muže, děti o své otce. Co s nimi teď bude? Jak mají dál žít?! Hrají Z. Bittlová, J. Janoušková, R. Chalová, P. Tenorová, V. Dušek, M. Mejzlík a další. Režie P. Ondruch j. h.

P. Abraham / ČACHTICKÁ PANÍ

Akční thriller, ale i horor, milostný příběh nebo soudní drama – tím vším je inscenace podle krvavé legendy o jedné z nejstrašlivějších hradních paní Alžbětě Báthoryové. Bizarní historický příběh sériové vražedkyně, která měla na svědomí mučení a smrt více než šesti set mladých děvčat, vás chladnými jistě nenechá... V titulní roli K. Jelínková. Režie P. Novotný.

J. Štolba – E. A. Longen – Č. Šlégl –

J. Marvan / S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI

Tři komedie v jedné o nevěře v českých ložnicích. Uvidíte, jak mohou dopadnout pánské zálety. Všichni jsme na jedné lodi a plujeme po proudu životního dobrodružství. Štěstěna je však vrtkává a skýtá mnohá rizika. V hlavních rolích J. Kalužný, P. Dohnal, L. Špíner a K. Jelínková. Režie L. Olšovský j. h.

P. Shaffer / AMADEUS

Strhující drama o velikánech lidstva i o nás samých nabízí kromě hereckých výkonů i setkání s Mozartovou hudbou a operními áriemi. Režie M. Tarant j. h., v hlavních rolích J. Vrána, L. Špíner, držitel Ceny Thálie 2010 pro činoherce do 33 let, a P. Tenorová. Na vzniku inscenace spolupracovala Komorní filharmonie Pardubice pod vedením šéfdirigenta M. Ivanoviče.

J. Verne / TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH

Podivín z Drákulova kraje s typicky českým humorem, v parodickém duchu a s operní árií na rtech v představení pro celou rodinu. V hlavních rolích M. Tichý, J. Kalužný, M. Sikorová, J. Vrána a L. Odrazil j. h. Režie J. Seydler.

R. Rose / 12 ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

Soudní drama za zavřenými dveřmi. Tucet porotců, kteří rozhodují o vině či nevině a kteří na sebe v zápalu boje prozradí víc, než chtějí. Hra o nejisté pravdě, o předsudcích většiny, ale také o síle lidskosti a o tom, co zmůže jednotlivec stojící sám mezi všemi. V inscenaci vystoupí jako hosté P. Kostka a F. Svihlík, dále hrají J. Hyhlík, J. Kalužný, P. Novotný, L. Špíner, J. Vrána a další. Režie P. Kracík j. h.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY ANEB OD PRAVĚKU K RENESANCI

Projděte se s námi pestřím a lákavým světem hudby! Vašimi hravými průvodci spolu s muzikanty budou P. Tenorová a M. Mejzlík. Režie M. Čechová j. h.

N. V. Gogol / BLÁZNOVY ZÁPISKY

Tragikomický humor, divadlo plné scénické obraznosti, jevištní poezie a karikatura naší vlastní smšnosti. Inscenace využívá všechny přednosti variabilního studiového prostoru Malé scény ve dvoře. V hlavní roli M. Mejzlík. Divadelní scénář a režie M. Pecko j. h.

I. Lausundová / BENEFICE

ANEB ZACHRAŇTE SVÉHO AFRIČANA

Současná německá komedie ze zákulisí dobročinné show! Jen u nás zažijete, jak pardubičtí herci připravují benefiční večer na pomoc Africe! Shodnou se? Hrají Z. Bittlová, K. Jelínková, M. Mejzlík, J. Pejchal a Z. Rumpík. Režie M. Glaser j. h. Uvádíme na Malé scéně ve dvoře.

UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!

ANEB VELKÁ DIVADELNÍ STEEPLECHASE

Komedie se skokem smrti, ve které nahlédnete do světa koní a žokejů Velké pardubické a v níž se odráží i české dějiny a rozličné lidské osudy. Přijďte se bavit a fandit na naše divadelní závodiště na Malé scéně ve dvoře! Hrají M. Sikorová, L. Vlásková, J. Musil, Z. Rumpík, L. Špíner a R. Žák. Režie T. Karpianus j. h.

PŘIPRAVUJEME...

ČERVEN V MĚSTSKÉM DIVADLE

- SOBOTA **9.** 19:00 **INTERNATIONAL FESTIVAL JAZZ DANCE OPEN 2012 – Galavečer**
Nesoutěžní taneční projekty. Show mistra světa Jazz Ballet Valery (RU), Tanečního divadla Heleny Machové, Njachas Papis Nyass (bubny a tance, Gambia, Guinea, Senegal) a vystoupení Pěveckého sboru Čtyřlístek. Výstava fotografií M. Stanovského „Laponsko“ a E. Stanovské „Jihoindická poutní místa“. Výstava vítězných prací dětské výtvarné soutěže.
- NEDĚLE **10.** 17:00 **INTERNATIONAL FESTIVAL JAZZ DANCE OPEN 2012 – Soutěžní den**
Soutěžní taneční projekty. Show mistra světa Jazz Ballet Valery (RU), Tanečního divadla Heleny Machové, souboru Pop Balet, posluchačů Janáčkovy konzervatoře Ostrava a vystoupení Pěveckého sboru Čtyřlístek. Dekorování vítězů dětské výtvarné soutěže festivalu a vyhlášení Cen poroty a diváků. V čele poroty V. Harapes, O. Sergeyeva a V. Tereshkin (RU).
- PONDĚLÍ **11.** 10:00 **INTERNATIONAL FESTIVAL JAZZ DANCE OPEN 2012 – Danceshow**
Mistři světa Jazz Ballet Valery (RU), Taneční divadlo Heleny Machové a Pěvecký sbor Čtyřlístek.

ČERVEN NA VYHLÍDCE HRADU KUNĚTICKÁ HORA

- PÁTEK **8.** 20:30 **SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ** **VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA**
- 9. 10.** 20:30 **W. Shakespeare / SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ** **PREMIÉRY**
Magická komedie. Jedna z nejbohatších Shakespearových her, jež nikdy nepřestane lákat a nabízet nové interpretační možnosti. Les plný kouzel, krásy i divokosti, bytostí éterických i těch, z nichž sálá erotická touha... Režie M. Pecko j. h.
- 15. 16. 17.** 20:30 **SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ**
- ÚTERÝ **19.** 20:00 **PÁR MÍST – ANETA LANGEROVÁ**
Pokračování úspěšného akustického turné A. Langerové se smyčcovým triem, pianem a kytarou. V nových úpravách zazní skladby Vzpomínka z posledního alba Jsem, Vysoké napětí či Malá mořská víla, dále písně, které na koncertech tak často neuslyšíte (např. Poplach a Němá), a samozřejmě zpěvaččiny hity V bezvětrí, Voda živá nebo Hříšná těla křídla motýlí.
- 22. 23. 24.** 20:30 **SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ**
- 29. 30.** 20:30 **TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH**

ČERVENEC NA VYHLÍDCE HRADU KUNĚTICKÁ HORA

- NEDĚLE **1.** 20:30 **TAJEMNÝ HRAD V KARPATECH** **DERNIÉRA**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

BLBEC K VEČEŘI

V REŽII HANY MIKOLÁŠKOVÉ

PREMIÉRA 12. KVĚTNA V MĚSTSKÉM DIVADLE

H. MIKOLÁŠKOVÁ, FOTO Z. NĚMEC

Předposlední premiérou letošní sezóny bude 12. května inscenace světoznámé komedie Francise Vebera *Blbec k večeři*. Mohli jste si však všimnout, že dramaturgický plán původně na tento termín počítal s komedií jinou – s *Penzionem pro svobodné pány* Seana O'Caseyho a Jiřího Krejčíka. Nakonec jsme se však rozhodli učinit změnu, a to především z provozních důvodů, dle jednání o autorských právech a inscenačních omezeních, které jsou s tímto titulem v současné době spjaté. Není však vyloučeno, že se ještě někdy do našich inscenačních úvah v budoucnu nevrátí.

Ale *Blbec k večeři* je více než adekvátní náhradou tohoto titulu. Podobně jako u *Penzionu* je navíc v diváckém povědomí jeho filmové zpracování. Sám Veber, který je nejen divadelním autorem, ale také uznávaným filmovým scenáristou a režisérem, ho natočil v roce 1998.

Při udělení francouzských filmových cen César obdržel *Blbec k večeři* celkem šest nominací, z toho také pro nejlepší film a režii. Cenu však získal autor za nejlepší scénář, Daniel Prévost za výkon ve vedlejší roli a Jacques Villeret za roli hlavní. Villeret navíc hrál postavu „blbce“ Françoise Pignona také v divadelním zpracování – a to dokonce více než 600 krát! I to svědčí o mimořádné úspěšnosti této hry. A dočkala se ještě druhého filmového provedení, když ho v roce 2010 natočil také americký režisér Jay Roach.

Francis Veber se narodil v roce 1937 do umělecké rodiny s divadelními a filmovými kořeny. Mnoho jeho předků psalo divadelní hry a filmové scénáře. Například strýc Tristan Bernard byl úspěšným autorem pařížských bulvárních divadel. Přímo ve Veberových genech se tak objevuje francouzská komediální tradice, jejímž významným reprezentantem se v posledních desetiletích stal. Začínal jako novinář a reportér Rádia Luxemburg. Filmové scénáře začal psát již v polovině 60. let. Jeho režijním debutem se stal film *Hračka* s Pierrem Richardem v roce 1976, se kterým dále natočil filmy *Kopyto*, *Otec a otec a Uprchlíci*. Pro Pierra Richarda a režiséra Yvesa Roberta pak napsal scénáře k filmům *Velký blondýn* s černou botou a *Návrat velkého blondýna*. Jako scenárista i režisér pracoval rovněž v Hollywoodu. K jeho posledním snímkům patří *Drž hubu!*, *KÓndoMEDIE* nebo *Dablér*. Za adaptaci scénáře k filmu *Klec bláznů* byl v roce 1978 dokonce nominován na Oscara.

Hra *Blbec k večeři* nás zavádí do domácnosti bohatého nakladatele Pierra Brochanta, který má spolu se svými přáteli zvláštní zálibu v pořádání pravidelných „večeří blbců“, na které každý přivádí své nové objevy. Žádný z blbců samozřejmě netuší, proč byl ve skutečnosti pozván... Tentokrát se však tento Pierrův koníček poněkud zkomplikuje... Jakým způsobem? Na to se již můžete těšit v naší nové inscenaci v hlavních rolích s Alexandrem Postlerem a Martinem Mejzlíkem. A již nyní si můžete přečíst rozhovor s její režisérkou HANOU MIKOLÁŠKOVOU a scénografkou ZUZANOU PŘÍDALOVOU. →

Původně jsme měli v této sezóně společně nastudovat titul Penzion pro svobodné pány Seana O'Caseyho a Jiřího Krejčíka. Co vás na tomto titulu více než před rokem zaujalo?

Hanka: Ten titul je v určitém slova smyslu legenda díky obsazení, ve kterém byl na samotném počátku nastudován. Zajímalo mě, jak se s tímto předobrazem spolu se současnými mladými herci popereme a jestli se nám třeba podaří tu geniální sestavu Abrahám – Janžurová – Hrzán v něčem dohnat nebo třeba i předejhnat.

Zuzka: Mě nejdříve neuvěřitelně podrobné scénické poznámky pana Jiřího Krejčíka, pak on sám a jeho pojetí práv autora.

Co vám přinesla a vzala změna v dramaturgickém plánu, když jsme se nakonec rozhodli pro komedii Blbec k večeri?

Hanka: Mně to určitě splnilo dávný sen. Blbec k večeri je jedna z mých nejoblíbenějších komedií, protože zápletky není prvotně vystavěná na nevěrách, záměrech apod., ale vychází ze situace, do které se teoreticky můžeme dostat v životě každý. Je totiž lecky jen otázkou úhlu pohledu, jestli naše schopnosti a zájmy nebudou někdy někomu připadat směšné a hloupé. A hlavně si ta hra bere na paškál nejružnější druhy blbosti, s nimiž se denně setkáváme a setkávat budeme, protože lidská blbost je věčná a nezníčitelná. Jinak jsou obě zmíněné hry dobré a prověřené (téměř klasické) komedie, takže kromě jiného obsazení se pro mě až zas tak moc nezměnilo.

Zuzka: Vzala mi několik dní práce a přinesla několik dalších. Pardon, teď pozitivně – volnost v tvorbě, děkuji, Zdeňku.

Jak moc obtížné pro vás bylo přistoupit v poměrně krátkém čase na takovou změnu?

Hanka: Není to pro mě hra nová a měla jsem ji v duchu nachystanou „v šuplíku“ už dávno, takže si myslím, že to nebylo nijak dramatické. To se prostě někdy u divadla stává, že člověk musí zrychlit z nuly na sto za tři vteřiny a pár nocí potom nespát, aby stihl přípravy prakticky, ale to v létě dospíme. (SMÍCH)

Zuzka: Ano, zeptejte se mých snů, které se mi nestihly zdát.

Blbec k večeri můžeme považovat za reprezentativní titul syntézy francouzské komediální tradice.

Tradiční způsob hbité francouzské konverzace přechází v komediální situace, zároveň hra umožňuje „vymýšlení“ gagů. Hanka, jaký způsob inscenování této hry tě hlavně zajímá?

Hanka: Nejdůležitější je spolu s herci najít uvěřitelnou autenticitu jednajících postav a situací. Ale jinak se to asi nedá nijak rozlišovat, jestli mě víc baví pohybová, situační nebo slovní komika. Gag zůstává gagem (nebo vtip vtipem, chcete-li) a nezáleží na tom, ve které z těch tří poloh se právě nachází. Dobré pointování vtipu není úplně nejsnadnější disciplína,

protože je do značné míry závislá na naladění všech zúčastněných na podobný nebo stejný smysl pro humor.

Occitme se ve francouzské společnosti, v pařížském bytě nakladatele Pierra Brochanta. Co je pro vás na francouzském prostředí nejpřítažlivější?

Máte vůbec rády Francii?

Hanka: Jestli se někdy někým odstěhuju z České republiky, tak jediné na jih Francie k pobřeží Atlantiku. Na Francii miluju všechno: jazyk, kulturu chování, umění, šarm, jídlo, víno, závidím jim řeku, Atlantik a Pyreneje a Francouzům závidím francouzské muže.

Zuzka: Víno, Chanel a Francouzi. Nejvíc jsem se zatím stihla seznámit s Paříží a hodlám pokračovat, ale mé lekce francouzského jazyka bohužel skončily fiaskem.

Tato komedie rozhodně není o posměchu blbcům, byť je to výchozí situace hry, kdy se Pierre chce na účet blbce pobavit. Ale otázka, v čem podstata blbce spočívá a kdo jím vlastně ve skutečnosti je, je rozsáhlejší. Jaký máte vztah k divadelním postavám, jako je náš „blbec“ Francois Pignon?

Zuzka: K divadelním postavám mám vždy vztah platonický.

Hanka: Já teď u zkoušení často dumám, jestli ve skutečném životě mám někde ve svém okolí takového blbce, jako je Francois Pignon. A zjišťuji, že podobně jako Pierre Brochant mám mezi svými přáteli spoustu „blbců“, ale ne až takového kalibru. Takže upřímně bych se ráda s takovou osobností někdy potkala, protože si myslím, že to člověka v dobrém slova smyslu vychová. Uvědomíte si, že vaše nadřazenost vůči některým lidem z vás například také často dělá blbce a že zdaleka ne všechno, co vám připadá na první pohled směšné, je opravdu blbě. Je totiž možné, že jste to jen nepochopili. V divadle jsou takové postavy ještě kouzelnější než v životě, protože je musíte obhájit i zesměšnit, a to vyžaduje velkou pokoru a krutost zároveň.

V našem divadle jste před časem připravily komedii Wolfganga Spiera a Pita Fischera Čistírna, nyní u nás pracujete opět na komediálním titulu. Jaké máte další zkušenosti s tímto žánrem?

Zuzka: Jednou mi Hanka na dlouhé vycházce kolem řeky vysvětlila, proč se mám smát vtipům, a od té doby je můj vztah k tomuto žánru výrazně lepší.

Hanka: Osobně mám tendenci hledat humorné stránky i v titulech dramatických a tragických, takže občas dělám komedii ze všeho. (SMÍCH) Jinak komedie a pohádky jsou asi tím, co inscenují nejraději, protože je to radost nejen pro diváky, ale i pro tvůrce.

Ale nepracujete samozřejmě jen na komediích, vaše tvorba je poměrně pestrá. Jaké další žánry a způsoby divadla vás zajímají? Nebo je ten zájem právě v oné různorodosti?

Hanka: Já si myslím, že dneska už takové to klasické dělení žánrů a stylů moc nefunguje. Všechno se tak nějak prolíná, komentuje, mnoho režisérů záměrně žánry mísí. Takže spíš než žánr vyhledávám na divadle určité výrazové prostředky: nejraději pracuji s hudbou a s co nejdynamičtější pohybovou složkou. Vlastně úplně nejradši mám, když se mi podaří obejít se beze slov nebo pracovat s jejich minimem a situace zůstává divákovi stále srozumitelnou. Zase na druhou stranu mě hra s jazykem také dost inspiruje. Všechno to závisí od tématu inscenace, protože to si určuje jak výběr prostředků, tak žánr.

Zuzka: Již přes rok spolupracuji s pražským Divadlem Komedie, soustřednost témat přináší možnost věnovat se problematikám v nich nalezeným z různých úhlů a do hloubky, tato zkušenost je pro mě neuvěřitelně přínosná. Na druhou stranu střídání žánrů a divadel mě nutí neustále začínat znova a tím získávám nadhled.

Prožily jste spolu výraznou éru v brněnském Divadle Polárka hrajícím především pro děti a mládež. Jak na ni dnes vzpomínáte? Je něco, po čem se vám stýská?

Hanka: Polárka je pro mě první dlouhodobou zkušeností s jedním pracovním kolektivem. Myslím, že jsem měla vážně štěstí, že jsem mohla po škole začít právě tam. Polárka totiž nehraje jen pro děti, ale i pro dospělé, a ve své dramaturgii je nepoměrně svobodnější než tradiční repertoárová divadla. Takže jsme si plnili sny a vykládali jsme si klasické látky, jak jsme chtěli. A ta parta lidí, která tam v té době působila, byla skvělá, takže po té „komuně“ a po tvůrčí svobodě se mi občas stýská. Ale to máte jako s první láskou, ta je taky jenom jedna, i když ty další jsou pro život a osobní rozvoj důležitější.

Zuzka: Vzpomínám ráda, bavilo mě pozorovat nepředvídatelné reakce malého diváka, který ani nedosáhl ze sedadla nohama na zem. Vzniklo pořekadlo, jak zinscenovat pohádku: Písníčka, honička, portálek a máš to hotový, a hlavně ať je to barevný... ale takhle jednoduché to vážně nebylo. Do rána jsme s jedinou externí švadlenou divadla šily kostýmy, herci i Hanka nám po zkouškách pomáhali s výrobou dekorací či rekvizit. Byli jsme tam všichni stále, někdy i přespávali... ale rádi. Tímto děkuji zručným pardubickým dílnám i krejčovně, že jsou... A že jsou tak skvělí. Nestýská, mělo to tak být a bylo, teď je to jinak.

Spolupracujete spolu tedy pravidelně již několik let jako tvůrčí dvojice. Jste nalaďeny na stejnou vlnu a už umíte předvídat, co ta druhá bude od inscenace, kterou připravujete, chtít a očekávat?

Zuzka: Někdy je ta vlna až děsivá, ale ráda na ní surfuji. **Hanka:** Jsme napojeny, jinak bychom to asi tak dlouho nevydržely. Poslední dobou už to napojení přerůstá do rozměrů, které jsou už trošku děsivé, např. se sejdeme k první konzultaci nad textem a chceme jedna druhou

překvapit a vytasíme se se stejným nápadem. Pro mě je Zuzka asi nejdůležitější člověk v týmu, protože jak pořád cestujeme po štacích, je člověkem, který mě zná a ví, jak a na co mě upozornit. Je dramaturg a výtvarník v jedné osobě a neuvěřitelně inspirativní člověk. A v neposlední řadě boží kamarádka.

Zuzko, považuješ se více za scénickou, nebo kostýmní výtvarnici?

Zuzka: Bylo první vejce, nebo slepice? Po pravdě řečeno raději vymýšlím scény, ale protože jsem žena, valná část režisérů mě oslovuje na kostýmní spolupráci, kromě tebe, Hani, díky.

Hanko, poměrně nedávno ses stala uměleckou šéfkou Městského divadla Zlín. Jak ti to proměnilo tvůj profesní život?

Hanka: Je to mazec, protože bych potřebovala buďto teleport, nebo takové ty hodinky, co měla Hermiona v Harry Potterovi, aby stihala být na dvou vyučovacích hodinách naráz. (SMÍCH) Ale jsem za tu příležitost hrozně ráda a doufám, že to neposune jenom mě, ale že se mi podaří zlínskému divadlu také něco přinést. Je to poměrně výjimečná instituce se skvělými lidmi a já bych pro ně chtěla jen to nejlepší, protože si to zaslouží. Takže profesně to znamená nic si neodpustit, soustředit se na 200%, makat a pořád se učit. Ale ten „boj“ teprve začíná, takže za rok budu vědět víc.

Co vás po pardubickém hostování v blízké době čeká?

Zuzka: Hned za dva dny po premiéře Blbce k večeri poslední premiéra v Divadle Komedie hry Hodina, ve které jsme o sobě nevěděli, s Hankou inscenace Příběhy obyčejného šílenství ve Zlíně a přípravy na operu Tajemství do Plzně, a pak prázdniny, uť.

Hanka: Na podzim toho pak bude mít Zuzka víc, ale já se chci soustředit na moje nové působiště, takže příští sezónu budu dělat pouze tři inscenace ve Zlíně a nebudu dojíždět nikam na hostovačky, abych tomu mohla dát vážně všechno. **ZdJ**

Z. PŘÍDALOVÁ S A. POSTLEREM A J. PEJCHALEM PO PREMIÉRE ČISTÍRNY

BOLEST PATŘÍ K ŽIVOTU A K DIVADLU ZVLÁŠT

S. K. JELÍNKOVU VE ZVONÍKU MATKY BOŽÍ, FOTO: L. FORMÁNEK

Alexandr Postler nejen o práci na komedii Blbec k večeři

Pod režijní taktovkou Hany Micoláškové připravuje náš umělecký soubor komedii Francise Vebera *Blbec k večeři*. Dramatický text je také znám pod názvem *Trouba k večeři* a diváci si ho možná budou pamatovat v podání plzeňského souboru, kdy toto představení v režii Jana Buriana s Antonínem Procházkou a Pavlem Kikinčukem v hlavních rolích vyhrálo cenu Komédie roku 2000 na I. ročníku GRAND Festivalu smíchu. U nás se v hlavních rolích představí Martin Mejzlík a ALEXANDR POSTLER. Pro Lexu je to velká role a zajímavá příležitost, proto jsem ho po jedné z prvních zkoušek *Blbec k večeři* požádala o rozhovor (nejen o divadle)...

Francois v komedii *Blbec k večeři* je pro tebe, Lexo, po dlouhé době velká herecká příležitost. Je to jedna z hlavních rolí. Dá se to srovnat s nějakou podobnou pracovní zkušeností za posledních deset let?

Když se pohybujeme v rovině komedie, tak sice ne velikostí, ale po duchu je to postava podobná Zloději v inscenaci S tvou dcerou ne od Antonína Procházky nebo roli Policisty Mr. Dobba v *Čistírně*. A i když je to možná až paradoxní, má i jisté prvky *Medveděnka z Čechovova Racka*.

S režisérkou Hankou Micoláškovou jsi pracoval už na zmíněné *Čistírně*. Jak se ti s ní tehdy pracovalo? A jaké je to teď?

Na *Čistírně* velmi, velmi dobře. U mě platí takové jednoduché, možná až legrační měřítko – poznám, že se mi s někým dobře spolupracuje, když se do práce a na režiséra těším a nebojím se ho. Nebojím se ho v tom

dobré slova smyslu. Ono je fakt důležité, když herec nejde do zkoušení s obavami. Teď jsme teprve na začátku a já mám zatím pocit, že jsme navázali tam, kde jsme před rokem či dvěma přestali, a pokračujeme v práci. A ta práce je příjemná, herec má u této režisérky důvěru. Ona se snaží vycházet z herců, aby spojila to, co chce ona, s tím, co herci můžou nabídnout. Někteří režiséři lpí na svých představách někdy až nesmyslně, ona umí někdy i ustoupit, když je to pro dobro věci. Ustoupit neznamená nic špatného. Málo režisérů umí přiznat svou chybu, mýlku, ona ano.

V jednom Zpravodaji jsi Radkovi Smetanovi ve své *Abecedě* napsal k písmenu B toto: „B jako blb. Protože těch je všude kolem nás plno a rychle se množí...“ Tvůj „blbec“ v připravované komedii je blb? Nebo jakého člověka jsi měl na mysli?

Ano, blbů je pořád víc, z toho mám někdy až strach. Ale Francois není blb! V žádném případě. Co to je za člověka? Francois je doborosrdečný, svým způsobem naivní člověk, který má pocit, že je tady pro druhé. Nelpí na sobě, na svém prospěchu, ale rozdál by se pro ostatní. Takových lidí je na světě čím dál tím méně.

Hra, o které se bavíme, je žánrem komedie, i když je i o vážných věcech. Myslíš, že jsi komediální herec?

Takhle se to nedá kategorizovat. Já myslím, že vážné a veselé by mělo být v rovnováze. I v herectví. Asi nejlepší je být tragikomickým hercem. Taková je i postava Francois. Ale lidi by se měli bavit. Ale naplnit to je velmi těžké.

Jsi druhá generace herců ve vaší rodině. Matka je herečka, otec byl herec a režisér. Sestra se také věnuje herectví, je v angažmá v Divadle na Vinohradech, ale známe ji také z televize či dabingu. Oba jste se sestrou prakticky vyrůstali v divadle. Dovedeš si vůbec představit, že bys dělal něco jiného než divadlo?

Do svých čtyřiceti let jsem si nedokázal představit nic jiného než herectví. Teď už ano. Ale na druhou stranu, co bych dělal, nic jiného neumím. Možná mi z toho vychází jedno jediné povolání a to je veterinář.

Ty máš rád kočky, to se o tobě všeobecně ví, máš jich doma několik. Byl bys jenom „kočičí“ veterinář?

Samozřejmě že ne, já mám rád všechna kontaktní zvířata.

Co ti otec dal do vínku z uměleckého světa? Učil tě něco záměrně? Bavili jste se doma o divadle?

Táta mě párkrát režíroval, v Opavě. O divadle jsme se v soukromí extra moc nebavili. To spíš při práci. Mám pocit, že někdy se moc mluví a málo děje. Někdy je potřeba hlavně zkoušet. Nevím, jestli jsem od táty něco záměrně odkoukal, ale v čem jsme si asi podobní, je to, že mě zajímají lidi, v jejichž očích vidím bolest. Vážím si lidí, kteří bolest neskrývají. Ta totiž patří k životu. A k divadlu zvlášť!

Když jsme se bavili o kočkách, tak například ony jako dravci bolest skrývají, nemůžou ji dát najevo, jinak by je ostatní roztrhali. A trochu to platí i mezi lidmi – společnost vycítí na jedinci, že je nějak hendikepovaný nebo „zraněný“, a pak ho třeba nějak vydělí. Proto je ta bolest tolik vzácná. A stud, ten mi poslední dobou chybí. Jakoby se vytrácel. Nebo ho mladá generace umí líp skrývat? Nevím.

Podporovali tě rodiče ve tvé volbě povolání?

Ani ne, spíš se dá říct, že mi nebránili. Ale já jsem vlastně nic jiného než divadlo neznal.

Jaký jsi byl student a začínající herec?

Rozervaný mladík, romantik, co se honí za sukněmi.

To bylo ve tvém angažmá v Českém Těšíně?

Český Těšín – moje první angažmá po škole. Na to nikdy nezapomenou! Byl jsem mladý kluk, měl jsem tam vrstevníky kamarády, byl to krásný život. Sice se psal rok 1980, ale když je člověk mladý, tak i v Těšíně může být šťastný.

Pak následovalo angažmá ve Slezském divadle v Opavě...

Vzpomínka na Opavu má pro mě tu hodnotu, že mě tam párkrát režíroval táta. Po nějakém čase jsem ale chtěl Opavu opustit, napsal jsem do Pardubic, režisér František Laurín se na mě přijel podívat a angažoval mě.

DVANÁCT ROZHŮVĚVANÝCH MUŽŮ, FOTO J. SEKORA

Splnil se ti v Pardubicích nějaký sen? Herecký nebo lidský?

Žádný sen jsem neměl. To není póza. Nemám vysněné role. A můj život? Nejdřív to byla, když to můžu říct, šílená noční můra. A ta se proměnila ve velmi příjemný život. Jsem šťastně ženatý a v soukromí spokojený.

A v divadle? Chybí ti něco třeba i v našem divadle?

Herci mají tendence do všeho mluvit. I do dramaturgického plánu. Mluví o tom, že by se měly hrát jiné hry. Ale já myslím, že mluví spíš o těch hrách, které zažili, ve kterých hráli někde jinde. Nebo je viděli. Já myslím, že herci nejsou čtenáři her... Od toho jsou jiní. A co by se mělo hrát? Zjednodušeně, veselý i vážný repertoár. To by mělo být v rovnováze. Já mám osobně raději vážné texty, ale v dnešní době by asi měly spíše převažovat veselé kusy.

Jaké máš oblíbené role, které hraješ nebo jsi hrál?

Z legrace říkám, že oblíbené jsou všechny. No, co má člověk říct, když hrál osm policajtů v osmi různých hrách? Ale na druhou stranu toho v muzikálu Šumař na střeše jsem měl opravdu rád. I Mr. Dobba v Čistírně. Už zmiňovaný Medveděňko v Rackovi a Moucha v Příbězích obyčejného šílenství patřili k těm pro mě nezapomenutelným. Ale v zásadě se snažím najít hezký vztah k většině rolí. A když přijde taková velká, jako je teď Francois, tak jistěže mám pochybnosti. Troufnu si na to? Zvládnu to? Někdy je to vykoupené příšerným utrpením. Tentokrát je to těžké i technicky. Nalít si do hlavy tolik textu a v tak krátkém čase. Obvykle hraju menší a střední role. Na větší bych si možná troufl... za jistých okolností. S hodným režisérem, který by mě měl rád. →

Byla takovou příležitostí i postava Porotce číslo 12 v inscenaci Dvanáct rozněvaných mužů?

Původně to byl záskok za nemocného kolegu Zdeňka Rumpíka, teď je to jenom tvoje role.

S režisérem Petrem Kracikem se mi zkoušelo velmi dobře a příjemně. Nevím, jestli je to jeho metoda, ale režíroval to tak, že spíš doporučoval hercům, co mají dělat, nic jim striktně nenabízel. A když herec udělal to doporučené, tak udělal dobře. Tuto inscenaci hraju moc rád. Představení vyžaduje velkou koncentraci od všech herců. A takový jakoby bonus je i přítomnost hostujícího pana Petra Kostky, který byl mladším spolužákem mého otce, takže se tak trochu dotýkáme života táty.

A nakonec něco z tvého soukromí. Co máš v životě rád? Víš, že rád jíš a vaříš. A co ještě?

Ano, rád jím a vařím, jsem hodně „masový“, ale nemám nějaké speciality. No a nakonec moje žena vaří lépe. Nepiju alkohol. Chtěl bych přestat kouřit. Půl roku už nekouřím, ale dopřávám si elektronickou cigaretu. Piju méně kafe a doufám, že mě přestane bavit i ta elektronická cigareta. Takže při troše nadsázky mi zůstane už jenom to divadlo.

Lexo, k premiéře Bělce k večeri ti přeji ZLOM VAŽI! a do života hlavně spokojenost. A další pěkné role.

JaU

ŽIVĚ S PETROU TENOROVOU NA WWW.SCENA.CZ

JAKO ESMERALDA VE ZVONÍKU MATKY BOŽÍ, FOTO L. FORMÁNEK

Virtuální **NetHovory** na portálu www.scena.cz se ve středu 23. května opět po čase uskuteční z Pardubic. Od 17.00 hodin budete mít znovu jedinečnou příležitost živě vyzpovídat dalšího člena našeho hereckého ansámblu. Do „křesla pro hosta“ za počítač tentokrát usedne zástupkyně nejmladší herecké generace **PETRA TENOROVÁ**. A jak se do online rozhovoru zapojit? Stačí si jen otevřít stránky www.scena.cz, proklikat se k NetHovorům a zanechat svou otázku, nebo si počkat na středu 23. května a ptát se přímo. Je to snadné...

Petra Tenorová se narodila 20. února 1989 v Praze, část dětství prožila v Havířově, odkud pak odešla do Ostravy studovat Janáčkovu konzervatoř. Stát se herečkou ji lákalo od dětství, přesto i dnes, kdy se její dávný sen splnil, stále nezavrhne možnost dalšího rozvoje. „Líbilo by se mi třeba studium literatury v kombinaci s dějinami divadla, což by mohl být dobrý základ pro profesi dramaturga. A také mě vždy lákala kultura starověkých národů, konkrétně Egypta a Mezopotámie,“ prozrazuje Petra.

Zatím však Petru budeme pravděpodobně vidat spíše na jevišti než ve studovně, jde z role do role, a to nejen na divadelních prknech, ale i před kamerou. V pardubickém angažmá je od září 2010 a za tu poměrně krátkou dobu zde již nazkoušela řadu větších či menších rolí. Připomeňme alespoň Markétu Lazarovou, Aňu ve Višňovém sadu, Konstance v Amadeovi, Nicolettu v Mefistovi, Esmeraldu ve Zvoníku Matky Boží či Kassandru v Trójkách. Před kamerou dostala Petra poměrně velkou příležitost v televizních seriálech Cukrárna nebo Ulice a dále pak především v pohádkách – poslední s názvem Sněžný drak, kterou s režisérem Evženem Sokolovským ml. ještě dokončuje, představí Česká televize letos na Štědrý den.

Tolik snad jen na úvod, dále je to už jen na vás...
Ve středu 23. května od 17.00 hodin se na vás s Petrou budeme těšit!

RaS

ZVEME VÁS NA DERNIÉRU

P. Abraham / ČAHTICKÁ PANÍ

v neděli 27. května od 20:30 hodin na Kunětické hoře

CO MĚ V POSLEDNÍ DOBĚ POTĚŠILO A NA CO SE TĚŠÍM?

JAN HYHLÍK

Příši tyto řádky o Velikonocích a právě jsem se potěšil s Karlem Čapkem. Vždy, když moderuji pořady stanice Vltava v Českém rozhlasu v nějakém svátečním čase, беру si na pomoc tohoto našeho geniálního spisovatele a prokládám rozhlasový program citacemi z jeho fejetonů – nevěřili byste, jak jsou současné. Ty na politická či všeobecná témata zvláště. Tak i letos o Velikonocích jsem v jeho díle zalistroval, a co byste řekli třeba tomuto úryvku, který napsal v polovině dubna roku 1928? „Jménem všech zemědělců, milenců, zahradníků, penzistů a zmrzlinářů, tedy velké většiny všeho vzdělaného lidstva, vznášíme tento rozhořčený protest proti počasí, jež sněhem, foukáním, húlavami a metelicí, sychravostí a chladem hodlá pokračovati ve zlořáděch zimy astronomicky dávno už překonané. Což jsme se ještě dosti nenamrzli, netiskli jsme se už dost k vychládajícím kamnům, neměli jsme dosti rýmy a kašle, nevydali jsme už v plné míře zimě, co jejího jest? I mrazy byly, i sníh byl, i víchřice byly; nuže, už by mohlo přijít něco jiného, už by člověk chtěl jít za svou polní prací, otvírat doma okna, měřit svými kroky pěkný svět a hrát se na slunci. Proto voláme ke všem činitelům povětrnosti: Už dost, mějte s námi slitování; a nechte si něco na příští leden.“ Snad jsem krásným jazykem Čapkovým potěšil i vás.

A na co se těším? Až mi – snad opět úspěšně – vymění druhý kyčelní kloub a budu za rok moci opět vyrazit na nějaké kopečky. Celý život jsem totiž trávil část dovolených turistikou. Máme prochozené Beskydy, Jeseníky, Vysočinu, Malou i Velkou Fatru a především nádherné Roháče. A tam bych se chtěl ještě alespoň jednou vypravit. Snad si o nich budu moci alespoň teď popovídat se slovenským režisérem Mariánem Peckem, který v našem divadle právě studuje Šen svatojánské noci – a příznačně taky na horu – východočeskou, Kunětickou.

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

31. března a 1. dubna se v Městském divadle poprvé zpívalo a tančilo v dešti – konaly se zde premiéry slavné muzikálové komedie **Zpívání v dešti** v režii Petra Novotného. V hlavních rolích zazářili Josef Pejchal, Jan Musil a Martina Sikorová, které publikum po jejich stepařských kreacích odměňovalo bouřlivými ovacemi. Téměř roční náročná příprava se tedy náležitě zúročila!

Lepší comeback po mateřské dovolené si nemohla přát Petra Janečková, která divákům opět a v plné síle předvedla svůj komediální talent – její filmová hvězda Lina byla sice zápornou postavou, všichni si ji však díky Petře okamžitě zamilovali.

Premiérové publikum bylo svědkem nejen zrodu zvukového filmu v hollywoodských filmových ateliérech, ale i zrodu divadelního hitu v Pardubicích, který si určitě nenechte ujít ani vy! RaS

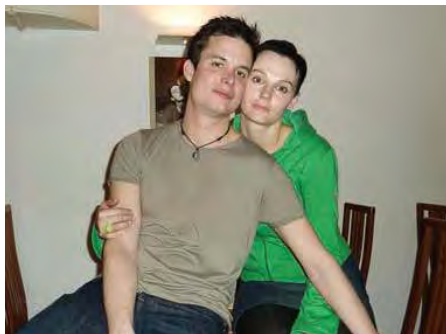
J. PEJCHAL A M. SIKOROVÁ, **ZPÍVÁNÍ V DEŠTI**, FOTO M. KLÍMA

PEPA PEJCHAL PO PREMIÉŘE S LEHKOSTÍ A ÚSMĚVEM NA TVÁŘI „DOTANČIL“ I DO FOYER, KDE HO UŽ OČEKÁVALY MANŽELKA DARJA S MAMINKOU.

NA JEVIŠTI SI MARTINA SIKOROVÁ S PETROU JANEČKOVOU JAKO HERECKÉ SOKYNĚ ŠLY DOST PO KRKU, NA RAUTU PO PREMIÉŘE UŽ TO ALE BYLO JEN Z LEGRACE.

PO VYNIKAJÍCÍCH NEJEN STEPÁŘSKÝCH VÝKONECH UNAVENÝ, ALE SPOKOJENÝ HONZA MUSIL ODPOČÍVAL V DIVADELNÍM KLUBU S PŘÍTELKYNÍ, HEREČKOU GABRIELOU MIKULKOVOU.

REŽISÉR PETR NOVOTNÝ PO PREMIÉŘE PODĚKOVAL JANĚ KOSEJKOVÉ A JAROSLAVĚ KREJČOVÉ, KTERÉ ZASTOUPILY CELÝ TÝM KREJČOVNY, ZA UŠITÍ 107 NÁDHERNÝCH KOSTÝMŮ!

SLOVA CHVÁLY SI OD PRIMÁTORKY MĚSTA MUDR. STĚPÁNKY FRÁNKOVÉ VYSLOŽIL I LEXA POSTLER.

MILANA NĚMEC TROCHU PŘEKVAPILO PIVO V RUKOU JEHO ŽENY MONIKY I JEJÍ TANEČNÍ KOLEGYNĚ KATEŘINY MYSLIVCOVÉ, OBE SI HO ALE ZASLOUŽILY! KLOBOUK DOLŮ PŘED VŠEMI TANEČNÍKY!

Divadlo brzy zahájí prodej abonmá na sezónu 2012/2013

SEZÓNŇÍ PŘEDPLATNÉ

Východočeské divadlo v pondělí 7. května zahájí prodej abonmentních vstupenek na novou divadelní sezónu 2012/2013.

Jedná se o **premiérové předplatné P1 a P2, předplatné na veřejné generálky VG a juniorské abonmenty J, L, S, Z, K, M, N, R.** O předplatné, které majitelům přináší opět jisté výhody a slevy, je velký zájem, proto prosíme, abyste si své abonmá obnovili včas. Stávajícím abonmentům divadlo jejich místa rezervuje do pátku 15. června, po tomto termínu budou neobnovené abonmenty prodávány novým zájemcům! Juniorským abonmentům jsou místa rezervována do pátku 14. září.

VYSOKOŠKOLSKÁ SKUPINA V

Pro vysokoškolské studenty divadlo otevírá speciální **abonmentní skupinu V**, která obsahuje tři vybrané tituly (muzikál *My Fair Lady*, romantický příběh *Zvoník Matky Boží* a soudní drama *Dvanáct rozněvaných mužů*) a výměnný kupón určený na libovolné představení z repertoáru divadla hrané na Malé scéně ve dvoře.

DVANÁCT ROZNĚVANÝCH MUŽŮ

POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ

Východočeské divadlo pamatuje také na své nejmenší diváky, pro které opět připravilo **Pohádkové předplatné**, které v příští sezóně nabídne čtyři nové pohádky – Pernštejnskou pohádku, kterou nazkouší domácí soubor, klasickou pohádku *Jak se Honza dostal na hrad* v podání herců Divadelní společnosti Julie Jurištové, pohádkový příběh *Trampoty brouka Pytlíka kladenského* Divadla Lampion a řadou cen ověřenou pohádku *Královéhradeckého Draku*. Všechno líta, co peří má. Hracími dny pro tuto předplatitelskou skupinu jsou pondělí od 17.00 hodin a neděle od 15.00 hodin.

JAK SE HONZA DOSTAL NA HRAD

KUPÓNOVÉ PŘEDPLATNÉ

Divadlo kromě sezónního předplatného nabízí i oblíbené **Kupónové předplatné**. Jde o zvláštní formu předplatného, která umožňuje získat vstupenky se zajímavou slevou a zároveň dává divákům volnost při výběru titulu a dne představení podle vlastního zájmu. Zakoupením bloku obsahujícího osm kupónů vzniká možnost navštívit osm představení Východočeského divadla, stačí pouze v předprodeji vyměnit kupón za platnou vstupenku na vybrané představení (nevztahuje se na premiéry, zadaná představení, představení na venkovních scénách a představení hostujících souborů).

KUPÓNOVÉ PŘEDPLATNÉ
8 KUPÓNŮ

Více informací o jednotlivých typech předplatného se dozvíte v předprodeji VČD, z katalogu předplatného nebo na internetových stránkách www.vcd.cz.

RaS

Dramaturgický plán nadcházející divadelní sezóny

PERNŠTEJNSKÁ POHÁDKA

Pohádka na motivy pernštejnských pověstí a legend v rámci projektu Pernštejnský rok.

Režie T. Karpianus j. h.

Premiéra 6. října 2012 na Malé scéně ve dvoře.

William Shakespeare / RICHARD III.

Dávny a přitom stále aktuální příběh o žízni po moci.

Tragédie člověka, který chce vše, protože sám není nic.

Režie Z. Dušek j. h.

Premiéra 13. října 2012 v Městském divadle.

Jevan Brandon Thomas

CHARLEYOVA TETA

Překvapivé situace ve spojení s anglickou komediální konverzací v jedné z nejlépe napsaných komedií.

Režie M. Schejbal j. h.

Premiéra 16. února 2013 v Městském divadle.

Milan Uhde – Miloš Štědroň

BALADA PRO BANDITU

Láska, zrada, svoboda! Velký baladický muzikál o osudu obávaného zbrojníka Nikoly Šuhaje.

Režie M. Tarant j. h.

Premiéra 15. června 2013 na Kunětické hoře.

Tim Firth / HOLKY Z KALENDÁŘE

Vtipná, dojemná a laskavá komedie o ženách, které překonaly samy sebe. Režie P. Novotný.

Premiéra 15. října 2012 v Městském divadle.

Molière / DON JUAN

Vrcholné Molièrovo dílo a zároveň nejslavnější zpracování příběhu legendárního volnomyšlenkáře a svůdce žen.

Režie K. Dušková j. h.

Premiéra 1. prosince 2012 v Městském divadle.

Sébastien Thiéry / POKUSNÍ KRÁLÍČI

Absurdní komedie o nevšední návštěvě indické banky, kde je všechno jinak! Režie A. Petrželková j. h.

Premiéra 8. února 2013 na Malé scéně ve dvoře.

Agatha Christie / POSLEDNÍ VÍKEND

Klasická detektivní hra světoznámé autorky poprvé na českém jevišti! Režie P. Ondruch j. h.

Premiéra 27. dubna 2013 v Městském divadle.

Neil Simon / APARTMÁ V HOTELU PLAZA

Tři tragikomické příběhy o lásce, nevěře a panice, tři nevšední události všedních dní. Režie P. Novotný.

Premiéra 5. dubna 2013 na Malé scéně.

ŽIVOTNÍ JUBILEA V DIVADLE

V poslední době bychom v divadle mohli stále jen slavit – nemyslím teď obligátní oslavy premiér či derniér, ale narozeninové večírky. V dubnu byly totiž skoro každé narozeniny kulaté, slavily se třicetiny, padesátiny i šedesátiny. Svá životní jubilea si připomněli pracovník obchodního oddělení Dominik Rumpík, referentka skladu a nákupu Lenka Šalandová, umělecký zámečník Milan Tomiška, účetní Jana Ambrožová a náš herecký a manželský pár Romana Chvalová a Jiří Kalužný. Zpětně všem gratulujeme!

RaS

MILAN TOMÍŠKA OSLAVIL SVÉ KULATINY NA MALÉ SCÉNĚ VE DVOŘE.

Na Kunětické hoře nejen hrajeme, ale točí se tam také film...

J. MUSIL (S ŠÁTKEM), S HERCI A ČLENY ŠTÁBU PŘI KONTROLE NATÁČENÝCH ZÁBERŮ

Pokud jste na Kunětické hoře viděli v nedávné době malý filmový štáb, prozradíme vám, kdo a co tam točil. Všechno má na svědomí náš herec JAN MUSIL, který v nabitém divadelním diáři našel volný čas na svého filmařského koníčka, do kterého se pustil poměrně velkoryse a s odvahou.

Začneme ovšem divadlem, konkrétně tvůj poslední premiérou, muzikálem Zpívání v dešti. To je nejen zpěv, ale také stepování. Jak ses s tím vším vyrovnal?

Co se týká stepování: na škole jsme sice měli step, ale v porovnání s tím, co jsme absolvovali v rámci přípravy na Zpívání, to bylo jenom takové šolichání. Kdybych věděl, do čeho jdu... (smích) Jednoduše řečeno: stepovat znamená, že údery nohou vytváříte nějaký rytmus do rytmu nějaké hudby, která má úplně jiný rytmus.

Náš rozhovor ale tentokrát nechceme směřovat jen k divadlu. Nedávno jsi prý totiž hrál před kamerou, o co šlo?

Dostal jsem malou roličku ve filmu Probudím se včera, který teď běží v našich kinech. Natáčení byla velká jízda a hodně jsem si to užil.

Kdo za filmem stál a o čem film je?

Režiroval a produkoval ho Miloslav Šmídmajer. Je to o návratu v čase a já tam hraju Davida Matáska za mlada – on se ve svých myšlenkách vrací na střední školu, aby získal zpět svoji lásku, kterou ztratil. Paradoxní na tom je, že s Davidem Matáskem jsme se při natáčení vůbec nesetkali, my jsme žili v minulosti, on v „budoucnosti“. (smích) Dneska se možná konečně uvidíme, máme nějaký večírek. Ale díky natáčení si tykám s olympionikem Romanem Šeblem, který měl ve filmu malou roli. Zaujalo mě, jak je výjimečně skromný. Je to velmi pohodářský člověk.

Film tě asi baví a přitahuje, protože jsi začal točit taky na vlastní pěst...

V podstatě to funguje tak, že si jednou za čas natočím krátký film. Vyberu si téma a jdu do toho. Momentálně mám roztočený krátký film, který se odehrává v období desátého století. Vymyslel jsem si mikropříběh chlapce, kterému vyvraždí rodinu a on se shodou náhod dostane do společnosti Varjaů. To byli Vikingové ze severu, které si najímali byzantští králové jako osobní stráž. Točili jsme pod Kunětickou horou a ještě budeme ve sklepeních točit interiéry.

S kým vším na takovém natáčení spolupracuješ?

Zkombinoval jsem herce a neherce, většinou šermíře, kteří dělají akční souboje, nakonec se na tom podílelo asi osmnáct lidí. Zvukaře a střiháče mám z FAMU, kameramana mám vystudovaného profíka a produkční je z Písku. O hudbě se teprve rozhoduje, protože je těžké najít někoho, kdo umí udělat hudbu k filmu, aby z toho nebylo cítit studio – počítá.

Jak je to s finanční a produkční stránkou takového tvého projektu?

Peníze asi zpátky nikdy nedostanu. Něco jsem dal ze svého, většina lidí to dělá zadarmo, protože to berou jako svou prezentaci, někteří potřebují praxi do školy. Ten projekt je pro ně asi zajímavý i tím, že si všichni mohou zkusit natočit něco, co se jinak v Čechách obvykle netočí. Mě osobně to stojí asi 20 000 korun. Beru to jako koníčka. Příprava trvala přibližně půl roku a několikrát to vypadalo, že se projekt položí. Největší sranda byla, když během natáčení docházelo k situacím, které jsem viděl v komediích z filmového prostředí a měl jsem pocit, že jsou přehnané. Ale jak mi bylo později řečeno, jsou naprosto běžné. Prý mi už jenom chybí stávkující jeřábník, který chce pauzu na oběd.

Přeji ti, aby se ti ten stávkující jeřábník raději vyhnul, a filmu úspěch!

ToS

HEREČKA STANISLAVA LAVROVIČ: KOUKÁM S PUSOU DOKOŘÁN, CO MI TEN ŽIVOT NOSÍ

S. LAVROVIČ S CHOREOGRAFEM M. GOGOU PO PREMIÉRE S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI, FOTO P. PRŮCHA

STANISLAVA LAVROVIČ se na jevišti Východočeského divadla objevuje sice nepravidelně, ale její spolupráce by se již dala označit pojmem „stálý host“. Jelikož v současné době účinkuje ve dvou inscenacích (v Trójankách a S cizí dámou v cizím pokoji), ve kterých vytvořila výrazné role, dohodli jsme se spolu na následujícím rozhovoru. V něm se můžete seznámit například s průběhem Stániny herecké kariéry a s jejími aktuálními hereckými zkušenostmi.

Jak dlouho spolupracujete s Východočeským divadlem a čím tato spolupráce začala?

Asi od roku 1999. Po studiích na brněnské konzervatoři jsem se tady byla představit tehdejšímu řediteli Gustavu Skálovi a Jana Uherová mě obsadila do Krvavé svatby, kterou tehdy režírovala.

Jakou jsi jako čerstvá absolventka dostala roli?

Byla to Leonardova žena. Mého muže hrál Martin Mejzlík, z kterého jsem si tehdy „sedla na zadek“. A „sedám“ si doposud.

Byla to tedy klasická situace, kdy mladý absolvent získá hostování a očekává, že pokud se zadaří, mohl by získat v daném divadle angažmá?

Ano, přesně tak to bylo, jen s tím rozdílem, že mladý absolvent záhy otěhotněl. V roce 2000 se mi narodila první dcera. Mimořádně, Leonardova žena čekala dítě, takže to byla asi předzvěst!

Tedy po první roli v profesionálním divadle přišla rovnou mateřská? Je to radostná událost, ale na druhou stranu pro herečku „pracovní komplikace“. Nemrzelo tě to?

Nikdy!!! Já jsem si všechno v životě vybrala, bylo to moje rozhodnutí. Sice jsem byla mladá maminka, ale šťastná! Žiju rychle.

Znamenalo to zároveň cestu od herectví, nebo ne?

Znamenalo. A já jsem byla dlouhou dobu přesvědčená, že se už na „prkna“ nepostavím. Ale když byly mé dceři dva roky, rozhodla jsem se změnit si život o sto procent a přijela se z Lanškrouna do Pardubic znovu ukázat, a to zrovna v den, kdy v generálově týdnu připravované inscenace Sugar (v režii Romana Štolpy) onemocněla Míša Frkalová. Odjížděla jsem z Pardubic s tím, že druhý den se mám vrátit a nastoupit do generálek! Uf!

Taková šťastná náhoda?

Ano. Bylo to znamení!

K čemu tě ono znamená následně dovedlo?

K divadlu a k mému manželovi, který v pardubickém divadle už řadu let tančuje. (MICHAL LAVROVIČ – POZN. RED.) On byl sám, já byla sama... Dostala jsem v té době ještě roli Anny v Příbězích obyčejného šleštní, které režíroval Jirka Seydler. A hádej! Zase jsem otěhotněla. Kdyby se pořádala soutěž v nejrychlejších otěhotnění, tak ji tuově vyhrajou. (SMÍCH)

Tedy střídáš rodičovství s herectvím... Zajímavé, že jsi vždy získala možnost se do našeho divadla vrátit. Vyhovuje ti takovéto příležitostné hostování?

Já jsem vždy za příležitost zahrát si v našem divadle velmi ráda a moc ráda se vracím. A že jsem tu příležitost dostala vicrát? Asi jsem nic extra nezkazila. (SMÍCH)

Zahrála sis mimo jiné vražedkyni v muzikálu Chicago. Vyhovují ti více pěvecké a taneční role, nebo ty klasické činoherní? Vyhovují mi všechny, ale když můžu zpívat, jsem šťastná. Líbí se mi toho hodně.

Aktuálně účinkuješ ve dvou inscenacích, které máme na repertoáru. První z nich je členka sboru v Trójankách. Jak ses s touto náročnou úlohou vyrovnala, byla ti něčím blízká?

Velmi mě to celé pohltilo, takže po premiéře jsem nebyla schopna týden „fungovat“. Hudba, verše a spolupráce s Pavlem Ondruchem mě dostaly a nikdy na to nemůžu zapomenout. Je to velká zkušenost. Také musím zmínit Pavla Trojana a jeho hudbu, která mi po představení ještě dlouho zní v uších. Ale neříkej mu to! A nakonec taky nemůžu zapomenout jmenovat tvou osobu!

Bylo to tolik fyzicky náročné, že jsi týden po premiéře moc „nefungovala“? Spíš psychicky. Bylo to intenzivní a všechno a všichni mi pak chyběli.

V Trójankách hraje i tvoje dcera Bára. Baví ji účinkování na jevišti, je po tobě? Mluvili jste spolu o zkoušení i doma a připravovaly se společně? Zdeňku, pro pubertální dítě je matka „mimo mísu“, ať dělá cokoliv, takže mě zásadně na jevišti

neposlouchala a připomínky jí může dávat jen pan režisér. Ale je to šťastné dítě. S ničím nemá problém a já jsem celé představení na nervy. (SMÍCH)

Nedlouho po Trójankách jsi byla obsazena opět a začala jsi zkoušet roli Magdy v komedii S cizí dámou v cizím pokoji režiséra Lumíra Olšovského. Překvapilo tě to? A jak se ti zkoušela komediální role? Zdeňku, já si tu roli přála a věřím v sílu myšlenky. (SMÍCH) Zkoušení bylo super, Lumír byl strašně fajn, ale ta komediální role začala být komediální až tak při sedmé repríze. (SMÍCH)

Nejvíce výstupů máš s Láďou Špinerem a Lídou Mecerodovou. Jak jste se na jevišti sžili? S Láďou jsme si stále říkali, že jsme jediní, kterým se lidé smát nebudou, ale ve finále to tak není. Zřejmě je to díky Láďovu charismatu. (SMÍCH) S Lídou už se znám dost roků a troufnu si říct, že se máme rády. Je narozená ve stejný den a rok jako moje maminka, tak je mi s ní dobře.

Pokud vím, zabýváš se více profesemi zároven. Velmi mě zaujalo, že jsi například instruktorkou zumb. Co tě na této technice baví? Dá se u ní najít nějaká spojitost s herectvím?

Na zumbě mě baví kontakt s lidmi, hudba a hlavně pohyb. Ten mám ráda moc.

Toužila bys ještě dnes po stále herecké práci? Já už delší dobu neplánuji, protože potom koukám s pusou dokorán, co mi ten život nosí. Ale jeviště miluju!

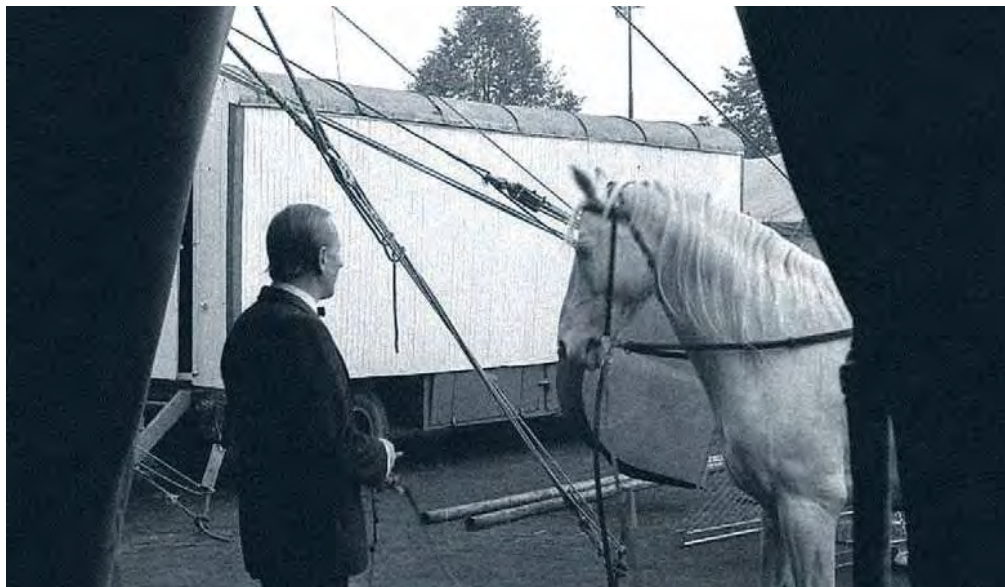
Tedy ti přeju, aby ti život přinášel jen vše dobré!

ZdJ

S. LAVROVIČ S L. ŠPÍNEREM V KOMEDII S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI, FOTO P. PRŮCHA

CIRKUSOVÍ LIDÉ OČIMA PETRA MOŠKA

Obrazy z divadelního zákulisí pardubické malířky Marty Benešové-Břehové vystřídají ve foyer fotografie z cirkusového prostředí dalšího pardubického výtvarníka, fotografa Petra Moška. Vernisáž výstavy jeho prací se uskuteční v sobotu 12. května před premiérou komedie *Blbec* k večeri.

PETR MOŠKO se narodil 11. května 1956 v Čáslavi. Nyní žije v Pardubicích. Fotografuje od patnácti let. V letech 1980-1982 navštěvoval Školu výtvarné fotografie v Chrudimi. Stal se členem fotokupiny *Spirála*.

Od roku 1982 vystavuje v různých městech Čech a Moravy (Chrudim, Pardubice, Kroměříž, Hradec Králové, Praha, Chrast u Chrudimi, Děčín, Ždár nad Sázavou, Litomyšl, atd.) a také v zahraničí (Holandsko, Německo, Slovensko, Polsko, Rumunsko, Maďarsko, Francie, Španělsko či Mexiko).

Petr Moško vytváří dlouhodobé cykly fotografií: *Cirkus* 1980-1989, *Vesnický bigbít* 1980-1983, *Cihelna* 1978-1989 nebo *Rumunsko* 1999-2012.

Ve své volné tvorbě se zabývá konceptem, aktem, abstrakcí, ale hlavně dokumentární fotografií. Fotografováním se živí od roku 1990.

Profesorem Jerzy Olekem byl přizván do projektu „Vidět sebe“, který putuje po evropských zemích. Též se zúčastnil projektu galerie *Medium Art* Jerzyho Oleka „Energie“ a „Simplex komplex“. V roce 2003 založil v Pardubicích Galerii GM, kde vystavuje fotografie různých českých i zahraničních fotografů.

„Nynější výstava ve Východočeském divadle je výběrem z cyklu Cirkus, proto jsem ji nazval CÍRKUSOVÍ LIDÉ. Fotografie jsou z let 1980-1989 a je na nich znázorněn běžný

život a práce dřívějších zaměstnanců podniku Cirkusy a varieté Praha na štacích v Chrudimi, Pardubicích a Hradci Králové. Fotografie jsou ze zákulisí manéže, kam se běžný návštěvník nedostal,“ přibližuje svá díla Petr Moško.

RaS

P. MOŠKO

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
Z HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
PÁTEK 11:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 23:00

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 16:00 - 17:00
466 616 423
602 405 379

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 16:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
WWW.TICKETPORTAL.CZ

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
FAX: 466 657 224
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

|| EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
The energy to lead

 Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

 Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

 Domec
PARDUBICE
STAVEBNÍ FIRMA

SKANSKA

FAB
ASSA ABLOY

 Autoprodej DUKLA
PARDUBICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

deník

 ČESKÝ ROZHLAS
PARDUBICE
104.7 FM

 Radio hey!
...to musí!

 RADIO ČERNÁ HORA
www.rch.cz

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

 ComArr

 HAK

 AUTOCENTRUM

Parkovací dům Centrum
ul. Karla IV. č. p. 2749
530 02 Pardubice
tel.: 721 527 765

 Antel
STAVBY A.S.

 Raiffeisen BANK
Banka inspirovaná klienty

 era
Beyond Radar

 GVCES

 MULTI

 Kavoviny

Informační server
WWW.PARDUBICKY.CZ

 MIROS DOPRAVNÍ
STAVBY A.S.

 Vema

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ KVĚTEN 2012 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. JANEČKOVÁ A J. PEJCHAL, ZPÍVÁNÍ V DEŠTI, FOTO M. KLÍMA